

Určite viete,

že voda tvorí 70 percent ľudského tela a 71 percent povrchu našej planéty.

Vedeli ste však, že voda má pamäť? Dokázal to v roku 1994 japonský profesor Masaru Emoto.

Jeho študenti do fliaš s vodou hovorili negatívne slová ako „Nenávidím ťa“, Si zlý. Druhá časť študentov zobrala ďalšie fľaše vody a hovorili jej pozitívne slová: „Lúbim ťa“, „Si jedinečný.“

Následne vodu vo fľašiach profesor zmrazil a pozoroval jej vzorky pod mikroskopom. Zmrazená voda, ktorej študenti nadávali, vytvorila hustú, doslova depresívnu štruktúru. Naopak, voda, ktorej bola odovzdaná pozitívna energia pomocou krásnych slov, vytvorila krásnu, harmonickú štruktúru, podobnú vločke.

Voda nasáva. Všetko, čo vidí, čo počuje. A o tom všetkom nám poskytuje obraz.

A teraz si zopakujme, že 70 percent nášho tela tvorí voda. Ba tvorí až 80 percent nášho mozgu. Čo nám každý deň hovoria naši rodičia? „Si zlý“, alebo „Lúbim ťa“? A čo každý deň hovoríme sami sebe? Aký život, akú realnosť vytvárame sami pre seba, pre svoju rodinu, pre svoj národ? Akú informáciu nesie voda v nás?

Voda má pamäť. Aj tá, ktorá tvorí naše telo. My tvoríme svoju minulosť, svoju prítomnosť, aj svoju budúcnosť. Každým, vyRIEKnutým slovom.

Naši slovienski predkovia boli minimálne rovnako múdri ako profesor Emoto. Stačí, ak zalovíme medzi rozprávkami a nájdeme tú o živej a mŕtvej vode. Alebo si uvedomíme, že slovanské slová „rieka“ a „riecť“, „reč“, majú rovnaký základ. Budme na nich hrdí. Budme hrdí na našu krásnu reč, plnú obrazov a znaní. Budme hrdí na seba. A svojimi myšlienkami, svojou rečou, tvorme pre seba čistý, krásny priestor, harmonický ako snehové vločky.